

Kitab Daniel - Nomer Dalapan

Hiji Prosés

Jeff Pippenger

2023-12-03

Dina taun katilu pamaréntahan Yoyakim, raja Yuda, sumpinglah Nebukadnésar, raja Babul, ka Yerusalem, tuluy ngepung éta kota. Jeung Gusti nyerahkeun Yoyakim, raja Yuda, kana leungeunna, babarengan jeung sabagian tina pakakas Bait Allah; éta pakakas ku anjeunna dibawa ka tanah Sinear, ka imah allahna; sarta pakakas-pakakas éta disimpen ku anjeunna dina gedong pangbëndaharaan allahna. Daniel 1:1, 2.

Kitab Daniel jeung Wahyu téh sarua hiji kitab, sarta garis-garis nubuat anu sarua anu dipidangkeun dina kitab Daniel téh diteruskeun dina kitab Wahyu. Wahyu Yesus Kristus ngawakilan amanat nubuat pamungkas anu disingkabkeun pas saméméh nutupna mangsa kasempetan rahmat.

Kabeneran-kabeneran anu baheula geus kaharti kalawan leres tina kitab Wahyu, tapi geus disegel ku adat kabiasaan jeung tradisi, tetep mangrupa kabeneran, jeung kiwari éta keur dibuka deui ku Singa ti kaom Yuda, sarta kabeneran-kabeneran éta ayeuna keur nembongkeun kasampurnaan pangeusianna.

Kaleresan-kaleresan anu baheula geus kaharti kalayan leres tina kitab Daniel, tapi geus diségel ku adat kabiasaan jeung tradisi, tetep mangrupa kayaktén, sarta kiwari keur dibuka deui ku Singa ti kaom Yuda, jeung kayaktén-kayaktén éta ayeuna keur nembongkeun kasampurnaan panggenepanana.

Daniel téh saukur nu kahiji tina dua kitab anu ngawakilan Wahyu Yesus Kristus.

Jehoiakim mangrupa lambang panguatan talatah kahiji dina hiji gerakan réformasi. Anjeunna ogé mangrupa lambang tina perjangjian, sabab robahna hiji ngaran sacara nubuat nandakeun mimiti hiji hubungan perjangjian. Hubungan perjangjian anu diasupan ku Allah jeung hiji umat anu saméméhna lain umat perjangjian Allah, dimimitian dina panguatan talatah kahiji.

Anu baheula lain hiji umat, tapi ayeuna geus jadi umat Allah; anu saméméhna tacan nampa welas asih, tapi ayeuna geus nampa welas asih. 1 Petrus 2:10.

Lambang ngaran anu dirobah minangka ngagambarkeun hiji hubungan perjangjian geus ditetepkeun ku robahna ngaran Abram jadi Abraham, ngaran Sarai jadi Sarah, ngaran Yakub jadi Israil, jeung Saulus jadi Paulus. Aya deui saksi-saksi séjén ngeunaan lambang éta, tapi dina pasal kahiji kitab Daniel, ngaran Daniel dirobah jadi Beltesyasar, jeung ngaran Hananya dirobah jadi Sadrak, Misael jadi Mesak, sarta Azarya jadi Abednego.

Nalika Gusti ngasup kana hiji hubungan perjangjian jeung hiji umat, dina waktu anu sarua Anjeunna keur ngaliwatan umat perjangjian anu baheula. Yoyakim ngagambarkeun umat perjangjian anu keur kaliwatan, ari Daniel, Hananya, Misyaél, jeung Azarya ngagambarkeun umat perjangjian anu tuluy keur dipilih. Nalika jalma-jalma asup kana hiji hubungan perjangjian,

maranéhna tuluy diuji naha maranéhna baris nyekel pageuh sarat-sarat perjangjian éta. Ujianna digambarkeun ku kalakuan dahar.

Adam jeung Hawa geus gagal dina ujian ku kalakuan dahar, sarta nalika Allah mimiti ngasupkeun diri-Na kana hiji perjangjian jeung hiji bangsa anu dipilih, Anjeunna ngamimitian hubungan éta ku nguji maranéhna ku manna. Israil baheula ahirna gagal dina ujian éta, tapi ku cara kitu maranéhna nyadiakeun rujukan kahiji jeung kasaksian kahiji kana kanyataan yén hiji ujian perjangjian téh lain ujian tunggal, tapi mangrupa hiji prosés pangudian. Dina ujian anu kasapuluh, maranéhna ditangtukeun pikeun paéh di padang gurun salila opat puluh taun saterusna. Allah tuluy ngasupkeun diri-Na kana perjangjian jeung Yosua jeung Kaleb, sahingga nyadiakeun kasaksian yén nalika Gusti ngasupkeun diri-Na kana perjangjian jeung hiji bangsa anu dipilih, Anjeunna ogé keur ngaliwatan hiji bangsa urut perjangjian. Dina ahir Israil baheula, anu ogé mangrupa awal Israil rohani, prosés pangudian pamungkas pikeun Israil baheula téh mangrupa prosés pangudian kahiji pikeun Israil rohani, sarta éta dilambangkeun minangka Roti ti Surga. Hal éta geus dilambangkeun ku manna dina prosés pangudian perjangjian anu kahiji.

Dina prosés pangujian éta, anu sakaligus mangrupa prosés pangujian nu kahiji jeung nu panungtung, Isa nangtukeun ujian ngeunaan Roti sawarga nalika Anjeunna ngandika yén jalma-jalma anu jadi umat perjangjian-Na kudu dahar daging-Na jeung nginum getih-Na. Anjeunna kaleungitan murid leuwih loba dina éta paparan tibatan dina iraha waé séjénna salila palayanan-Na. Kontroversi dina palayanan-Na éta mangrupa puncak ilustrasi tina prosés pangujian perjangjian, sarta Sadérék White masihan pedaran panjang ngeunaan kajadian éta dina *The Desire of Ages*, anu judul babna nyaéta “The Crisis in Galilee”. Ngaran Galilea hartina “engsel,” atawa “titik balik,” sarta dina éta bab, anjeunna ngajelaskeun naha murid-murid téh baralik ninggalkeun Anjeunna. Maranéhna nampik nerapkeun kasaksian-Na ngeunaan sarat kudu dahar daging-Na jeung nginum getih-Na ku metodologi nubuat anu merenah. Anjeunna netelakeun yén maranéhna nyekel pageuh adat kabiasaan jeung tradisi ngeunaan konsép-konsép nubuat anu ku Sétan geus ditandurkeun kana pamahaman Alkitabiah Israil baheula. Kasalahpahaman-kasalahpahaman éta nyayagikeun ka maranéhna, numutkeun sangkaan maranéhna, alesan pikeun nerapkeun kecap-kecap-Na sacara harfiah, lain sacara rohani. Anjeunna ogé nunjukkeun yén nalika jalma-jalma anu “baralik” ninggalkeun Isa (Galilea), anu dicirian dina pasal kagenep Yohanes (John 6:66), maranéhna henteu deui leumpang jeung Anjeunna salalanggengna.

Sarua jeung prosés pangujian perjangjian kahiji boh anu panungtung ka Israil baheula, urang manggihan yén nalika Allah asup kana hubungan perjangjian jeung hiji umat pilihan, dina waktu nu sarua Anjeunna keur ngaliwatan umat perjangjian nu saméméhna. Urang ogé manggihan yén Anjeunna nguji éta umat, lain ku hiji ujian tunggal, tapi ku hiji prosés pangujian. Urang ogé ningali yén prosés pangujian éta dilambangkeun ku hiji hal anu kudu didahar. Urang ogé manggihan yén kadaharan éta ngawakilan Firman Allah, sarta yén ujian éta ngalibetkeun hiji pilihan antara dua rupa kadaharan anu kudu didahar. Naha urang dahar tina unggal tangkal anu ku Allah geus diidinan pikeun didahar ku urang, atawa urang dahar tina tangkal anu geus dilarang pikeun didahar ku urang? Urang ogé manggihan yén pilihan ngeunaan naon anu kudu didahar ngawengku ujian ngeunaan kumaha urang ngahakan kadaharan anu dipasihkeun.

Dina ahir Israél rohani, dina mangsa gerakan Millerite, pesen anu kahiji dipaparinkeun kakuatan dina tanggal 11 Agustus 1840. Yoyakim di dinya ngawakilan kaum Protestan anu harita keur dibawa ka Babul sangkan jadi putri-putrina. Maranéhna disanghareupan ku hiji ujian nalika malaikat dina Wahyu sapuluh turun sarta nyekel hiji kitab leutik anu kabuka dina pananganana. Saperti Yoyakim murtad ngalawan pamenta-pamenta Nebukadnesar, tuluy sanggeus éta digiring kana panawanan, kitu deui kaum Protestan nolak ngadahar kadaharan anu aya dina panangan malaikat éta, dumasar kana tradisi jeung adat kabiasaan anu ku maranéhna dibawa kaluar ti Jaman Poék.

Dina cinyusu taun 1844, prosés pangujian geus ngahontal hiji “titik balik” pikeun Yoyakim jeung kaum Protestan, sarta sakumaha dina prosés pangujian anu kahiji pikeun Israél rohani, maranéhna “mulang” sarta teu deui leumpang jeung Yesus. Dina sajarah éta Daniel, Hananya, Misael, jeung Azarya ngalambangkeun kaum Millerit, anu milih ngadahar kitab leutik anu amis dina sungutna, tapi jadi pait dina beuteungna.

Lamun urang ngasupkeun Adam jeung Hawa, urang boga opat saksi klasik yén ujian téh dilambangkeun ku kalakuan dahar. Urang boga sababaraha saksi nubuat, anu sakabéhna miboga tandana anu kahiji jeung anu pamungkas. Kasaksian ngeunaan ujian manna téh mangrupa saksi kahiji, jeung ujian Roti ti Sawarga téh boh mangrupa ujian kahiji pikeun Israil rohani, bari ogé jadi saksi pamungkas pikeun Israil baheula. Ujian ngeunaan buku leutik téh boh anu kahiji boh anu pamungkas. Ieu téh ahir pangumbaraan Israil rohani minangka garéja di padang gurun, sarta ieu ogé anu kahiji tina jalma-jalma anu dipilih pikeun jadi umat Allah anu dibéré sebutan dina ahir. Kaum Millerites téh mangrupa awal umat Allah anu dibéré sebutan, anu kudu diidentifikasi minangka tanduk sajati tina Protestanisme. Aya sababaraha saksi ngeunaan prosés pangujian anu dimimitian nalika talatah kahiji dipaparin kakawasaan.

Dina éta rupa-rupa prosés pangujian, datang hiji “titik balik”, nalika ampir sakabéh murid ngajauh. Dina kasaksian Yosua jeung Kaleb, sakumna Israil ngajauh sarta néangan pikeun mulang ka Mesir. Di garéja di Galilea, lolobana murid ngajauh. Ku sabab Yesus téh Alfa jeung Omega, “titik balik” anu digambarkeun dina tungtung prosés pangujian ogé dipintonkeun dina awal prosés pangujian. Nalika manna mimiti dipasihkeun ka Israil baheula, aya jalma-jalma anu langsung ngajauh tina parentah-parentah éta. Dina baptisan Kristus, Anjeunna ngajauh sarta angkat ka padang gurun. Sadérék White ngagunakeun lambang hiji titik balik ku cara anu kacida maparin kateranganana.

“Aya mangsa-mangsa anu jadi titik balik dina sajarah bangsa-bangsa jeung garéja. Dina pangaping Allah, nalika rupa-rupa krisis ieu datang, cahaya pikeun waktu éta dipaparinkeun. Lamun éta ditarima, aya kamajuan rohani; lamun ditampik, kamunduran rohani jeung karuksakan nuturkeun. Gusti dina pangandika-Na geus muka padamelan agrésif Injil sakumaha éta geus dilaksanakeun dina mangsa katukang, sarta bakal dilaksanakeun dina mangsa nu bakal datang, nepi ka papacangan panutup, nalika agénsi-agénsi satanis bakal nyieun gerakan pamungkasna anu matak pikaheraneun. Tina éta pangandika urang ngartos yén kakuatan-kakuatan ayeuna keur digawé anu bakal mawa asup kana papacangan agung panungtungan antara kahadéan jeung kajahatan—antara Sétan, pangéran poék, jeung Kristus, Pangéran hirup. Tapi kameunangan nu bakal datang pikeun jalma-jalma anu nyaah jeung sieun

ka Allah téh satangtuna sakumaha tahta-Na diteguhkeun di sawarga.” Bible Echo, August 26, 1895.

Nalika manna munggaran dipaparinkeun ka Israél baheula, cahaya pikeun éta sajarah dipaparinkeun. Dina baptisan Kristus, cahaya pikeun éta sajarah dipaparinkeun. Dina tanggal 11 Agustus 1840, cahaya pikeun éta sajarah dipaparinkeun. Unggal éta titik balik nandaan awal hiji prosés pangbeberatan anu ahirna mungkas dina titik balik séjén, nalika umat perjangjian anu baheula murtad sarta teu deui leumpang jeung Kristus.

Kusabab rupa-rupa prosés pangujian ieu ngawakilan boh prosés pangujian pikeun umat perjangjian baheula boh pikeun umat perjangjian anyar, aya dua kacindekan tina prosés pangujian éta.

Kacindekan tina prosés pangujian, ku kituna ogé titik balik pamungkas pikeun kaum Protestan dina sajarah Millerite, nyaéta cinyusu taun 1844. Kacindekan tina prosés pangujian (dina usum gugur taun 1844), atawa titik balik pikeun urang Millerite sorangan, kajadian sanggeus titik balik pikeun umat Allah nu baheula.

Dina sajarah Kristus, prosés pangujian katandaan ku Anjeunna ngabersihan Bait Allah dua kali, sakali dina awal palayanan-Na, lajeng sakali deui dina ahir palayanan-Na.

Nalika Yesus ngamimitian palayanan-Na ka umum, Anjeunna nyucikeun Bait Allah tina panajisan nu nyacralkeunana. Di antara kalakuan-kalakuan panungtungan dina palayanan-Na aya panyucian Bait Allah anu kadua. Kitu deui, dina pagawean panungtungan pikeun méré panggeuing ka dunya, aya dua panggero anu béda ka gereja-gereja. Pekabaran malaikat kadua nyaéta, “Babul geus rubuh, geus rubuh, kota anu agung éta, sabab manehna geus ngajadikeun sakumna bangsa nginum anggur amarah tina cabulna” (Wahyu 14:8). Jeung dina sora tarik tina pekabaran malaikat katilu kadéngé hiji sora ti sawarga nyebut, “Kaluarlah ti dinya, umat-Ku, supaya maraneh ulah milu kana dosa-dosana, jeung supaya maraneh ulah narima bala-balana. Sabab dosa-dosana geus nepi ka sawarga, jeung Allah geus émut kana kajahatan-kajahatanana” (Wahyu 18:4, 5).” Selected Messages, jld. 2, 118.

Prosés pangujian tina dua kali panyucian Bait Allah ku Kristus saluyu jeung Maleakhi pasal tilu, dina tulisan-tulisan Roh Nubuat.

Dina ngabersihan Bait Allah tina para meuli jeung nu ngajual ti dunya, Yesus ngumumkeun pancén-Na pikeun ngabersihan hate tina najisna dosa,—tina kahayang-kahayang kadunyaan, napsu-napsu mementingkeun diri, kabiasaan-kabiasaan jahat, anu ngaruksak jiwa. Maleakhi 3:1–3 dikutip. The Desire of Ages, 161.

Panyucian umat Allah ngawakilan prosés pangujian anu sababaraha kali diidentifikasikeun jeung sababaraha jalur nubuat. Unggal rujukan, mimitian ti Adam jeung Hawa nepi ka sajarah Millerite, ngawakilan panyucian saratus opat puluh opat rébu.

“Dina poé-poé panungtungan sajarah dunya ieu, perjangjian Allah jeung umat-Na anu nurut kana parentah-parentah-Na kudu dipaparin pembaruan deui.” Review and Herald, 26 Pébruari 1914.

Prosés pamurnian saratus opat puluh opat rébu téh mangrupa rujukan anu kahiji dina kitab Daniel, anu mangrupa kitab kahiji tina dua kitab anu babarengan ngawakilan Wahyu Yesus Kristus anu dibuka segelna pas saméméh mangsa kasempetan manusa ditutup. Prosés pamurnian saratus opat puluh opat rébu ogé digambarkeun minangka prosés panyegelan. Nalika amanat kahiji ngeunaan prosés pamurnian jeung panyegelan saratus opat puluh opat rébu dimimitian dina 11 Séptémber 2001, éta jadi hiji titik balik pikeun garéja jeung pikeun dunya. Dina Wahyu pasal dalapan welas, malaikat anu nyaangan dunya ku kamulyaan-Na tuluy sumping. Sanajan kitu, dina Wahyu dalapan welas, malaikat éta henteu digambarkeun nyepeng naon-naon pikeun didahar dina leungeunna—tapi éta aya. Kitab leutik éta aya. Éta bisa gampang dipikawanoh ku jalma-jalma anu milih pikeun ngadahar métodologi anu ku nabi Yesaya digambarkeun minangka “garis kana garis.”

Ku nerapkeun “garis kana garis” urang ngartos yén nalika Kristus turun dina 11 Séptémber 2001, Anjeunna ogé miboga hiji “buku leutik” anu geus dilambangkeun minangka “manna”, “roti ti sawarga” jeung “buku leutik”. Tapi dina 11 Séptémber 2001, umat pilihan baheula, anu dilambangkeun ku Yoyakim, milih tetep nyekel kana adat kabiasaan jeung tradisi Adventisme, tuluy mimiti ngaléngkah kana panawanan Babul anu bakal lengkep dina hukum Minggu.

“Naha ayeuna datang kecap yén kuring geus nyatakeun yén New York kudu disapu ku gelombang pasang? Ieu can kungsi ku kuring diucapkeun. Kuring geus nyebutkeun, waktu kuring ningali gedong-gedong jangkung keur diwangun di dinya, lanté demi lanté, ‘Kajadian-kajadian anu kacida pikasieuneunana bakal lumangsung nalika Gusti ngadeg pikeun ngagelegerkeun bumi kalayan dahsyat! Mangka kecap-kecap dina Wahyu 18:1–3 bakal kacumponan.’ Sakabéh pasal ka dalapan welas tina Wahyu téh mangrupa panggeuing ngeunaan naon anu bakal datang ka bumi. Tapi kuring teu boga cahaya anu husus ngeunaan naon anu bakal datang ka New York, iwal yén kuring nyaho yén hiji poé gedong-gedong jangkung di dinya bakal diruntuhkeun ku pulak-palikna kakawasaan Allah. Tina cahaya anu dipasihkeun ka kuring, kuring nyaho yén karuksakan aya di dunya. Hiji kecap ti Gusti, hiji keuna tina kakawasaan-Na anu maha kuat, sarta wangunan-wangunan raksasa ieu bakal rubuh. Kajadian-kajadian bakal lumangsung anu pikasieuneunana teu sanggup ku urang dibayangkeun.” Review and Herald, 5 Juli 1906.

Nalika “gedong-gedong badag” di “New York” “dijungkirbalikeun ku diputer jeung dibalikeunana kakawasaan Allah,” dina tanggal 11 Séptémber 2001, cahaya malaikat dina Wahyu dalapan welas ngeusian sakuliah bumi, sabab hiji titik balik geus datang dina sajarah sato bumi dina Wahyu tilu welas.

“Aya mangsa-mangsa anu jadi titik balik dina sajarah bangsa-bangsa jeung sajarah gereja. Dina pangersa Allah, nalika rupa-rupa krisis ieu datang, cahaya pikeun mangsa éta dipasihkeun. Lamun éta ditarima, bakal aya kamajuan rohani; lamun ditolak, bakal nuturkeun kamunduran rohani jeung karam iman.” Bible Echo, 26 Agustus 1895.

Nalika cahaya malaikat dina Wahyu dalapan welas sumping dina tanggal 11 Séptémber 2001, jalma-jalma anu narima éta cahaya maju sacara rohani, ari anu nolak éta cahaya mundur sacara rohani, sarta mimiti ngalakonan lalampahan maranéhna nu barontak nepi ka titik balik pamungkas maranéhna, nyaéta hukum Minggu, tempat maranéhna salalawasna ngaramukrukeun pangakuan

maranéhna salaku utusan-utusan malaikat katilu. Maranéhna anu aya di Galilea anu muru nyimpang sarta henteu deui leumpang jeung Kristus dina Yohanes 6:66, keur muru nyimpang tina cahaya anu mimiti sumping dina baptisan-Na, nyaéta tempat pesen kahiji tina sajarah pangudag éta meunang kakawasaan. Dina Daniel pasal hiji, dua golongan panyembah digambarkeun dina sajarah nalika pesen kahiji meunang kakawasaan. Yoyakim ngagambarkeun jalma-jalma anu ngaramukrukeun iman, ari Daniel, Hananya, Misail, jeung Azarya ngagambarkeun jalma-jalma anu satia.

Dina taun katilu pamaréntahan Yoyakim raja Yuda, sumping Nebukadnesar raja Babul ka Yerusalem, tuluy ngepung éta kota. Jeung ku PANGERAN Yoyakim raja Yuda dipasrahkeun ka leungeunna, kitu deui sawaréh pakakas ti Bait Allah; anu ku anjeunna dibawa ka tanah Sinear, ka imah dewata-na, sarta pakakas-pakakas éta disimpenna di perbendaharaan dewata-na. Geus kitu raja maréntah ka Aspenaz, kapala para sida-sida karatonna, sangkan mawa sawatara urang ti urang Israil, ti turunan karajaan jeung ti golongan para bangsawan; nya éta para nonoman anu taya cacadna, rupana alus, tarampil dina sagala hikmah, pinter dina pangaweruh, ngarti kana élmu, sarta boga kabisa pikeun ngawula di karaton raja, jeung anu bisa diajar élmu pangaweruh jeung basa urang Kasdim. Jeung raja netepkeun keur maranéhna pangbagéan dahareun sapopoé tina kadaharan raja, jeung tina anggur anu diinum ku anjeunna; kitu maranéhna dipiara salila tilu taun, sangkan dina ahirna maranéhna bisa ngadeuheus ka payuneun raja. Ayeuna di antara maranéhna aya ti urang Yuda, nya éta Daniel, Hananya, Misail, jeung Azarya. Ka maranéhna kapala para sida-sida méré ngaran-ngaran séjén: ka Daniel dibéré ngaran Beltesasar; ka Hananya, Sadrak; ka Misail, Mesak; jeung ka Azarya, Abednego. Tapi Daniel mantepkeun dina haténa yén anjeunna moal ngotorkeun dirina ku pangbagéan kadaharan raja, atawa ku anggur anu diinum ku raja; ku sabab éta anjeunna nyuhunkeun ka kapala para sida-sida supaya anjeunna ulah ngotorkeun dirina. Daniel 1:1-8.

Daniel, Hananiah, Mishael, jeung Azariah téh barudak Yuda. Maranéhna dijadikeun sida, ku kituna ngalambangkeun generasi pamungkas Adventisme. Nebukadnesar, sakumaha loba raja baheula séjénna, nyieun opat nonoman Yuda éta dikabiri, pikeun ngaleungitkeun sagala kahariwang anu bisa karasa ku raja nalika maranéhna ngalalayanan minangka budak jeung boga patalina jeung pamajikan-pamajikan raja katut selir-selirna.

Sacara simbolis ieu ngagambarkeun generasi panungtung Adventisme, sabab moal aya deui garis Yuda sanggeus opat ieu. Opat mangrupikeun lambang sadunya, ku kituna ngagambarkeun generasi panungtung umat Advent Poé Katujuh di sakuliah dunya anu ngakuan 11 Séptémber 2001 minangka minuhan Firman nubuat Allah.

Eta umat Advent Poé Katujuh téh jadi poko tina Firman nubuat Allah, sabab maranéhna nyaéta jalma-jalma anu dipanggero pikeun jadi saratus opat puluh opat rébu. Sanajan kitu, warisan nubuat maranéhna dimimitian ku pambarontakan karuhunna, dina taun 1863. Pambarontakan anu mimiti éta ampir mustahil pikeun dipikawanoh, sabab geus katutupan ku tradisi jeung kabiasaan opat turunan tina pambarontakan anu beuki ngaronjat. Sanajan hese pikeun dipikawanoh, éta kudu katingali jeung diaku, sakumaha Daniel ahirna ngalakukeunana dina Daniel pasal salapan. Anjeunna ngalakukeun éta ku ngakuan kayaktian anu aya dina Firman nubuat Allah.

Pamurkaan anu Daniel jeung tilu jalmi mulya téh turun langsung ti dinya, nyaéta panolakan ramana pikeun tetep misah ti pangaruh-pengaruh kafir anu ngurilingan maranéhna. Dina taun 1863, Adventisme Laodikea balik deui ka métodologi Alkitabiah Protestantisme murtad jeung Katolik, pikeun ngajaga panolakan maranéhna kana idéntifikasi Miller ngeunaan “tujuh kali” dina Imamat dua puluh genep. Pamurkaan éta, pikeun Daniel jeung tilu jalmi mulya, dilambangkeun ku raja Hizkia.

Raja Hizkia nyuhunkeun ka PANGERAN sangkan anjeunna ulah maot, sarta doana dikabulkeun nalika PANGERAN maparin deui ka anjeunna 15 taun. Ku hal éta, anjeunna tuluy ngabapakan Manasyeh, salah sahiji raja Yuda anu pangjahatna, tapi ogé raja anu nandaan awal panaklukan jeung pangperbudakan Yuda anu maju léngkah demi léngkah dina tujuh tahap. Dina taun 1856, Saksi Anu Satia sumping ngetok panto Adventisme Laodikea, tapi maranéhna milih hirup sarta henteu paéh kana diri sorangan. Nepi ka taun 1863, maranéhna geus ngawangun deui “Yerikho” sarta ngamimitian pemberontakan anu beuki ngaronjat, anu ahirna nyegah maranéhna pikeun ngaku 11 Séptémber 2001 minangka awal lalampahan tilu-léngkah maranéhna kana perbudakan Babul rohani anu réngsé dina hukum Minggu.

Pikeun raja Hiskia, taun 1863 datang nalika pamenta hirupna dikabulkeun. Gusti maparin tanda yén pamentana parantos ditampi. Allah mastikeun éta pamenta ku ngagerakkeun panonpoé, sarta urang Babul ningali padamelan Allah di langit, sanajan maranéhna henteu terang naon hartina. Tuluy urang Babul sumping ka Yerusalem pikeun neangan katerangan ngeunaan Allah anu miboga kakawasaan pikeun ngadalikeun panonpoé. Tinimbang ngamulyakeun Allah Sawarga, raja Hiskia, tinimbang paéh kana diri sorangan, milih ngamulyakeun baitna jeung kotana tibatan Allah anu parantos milih nempatkeun asma-Na di éta bait jeung éta kota.

Éta pambrontakan ngalahirkeun nubuat yén anak-anak tina galur getihna bakal jadi budak jeung sida-sida di Babul. Eta anak-anak téh nyaéta Daniel, Hananiah, Misael, jeung Azariah, sarta ngalambangkeun generasi ahir sacara rohani tina jalma-jalma Advent Poé Katujuh anu ngakuan 11 Séptémber 2001 minangka hiji titik balik dina sajarah bangsa-bangsa dunya jeung garéja, nalika cahaya dipasihkeun anu bakal nguji jeung mere meterai ka saratus opat puluh opat rébu.

Dina mangsa éta Hiskia gering nepi ka méh paéh. Tuluy nabi Yesaya bin Amos sumping ka anjeunna sarta ngadawuh ka anjeunna, “Kieu timbalan PANGERAN: Rapihkeun urusan imah maneh, sabab maneh bakal paéh, moal hirup.” Ti dinya anjeunna malikkeun beungeutna ka témbok, tuluy neneda ka PANGERAN, saurna, “Mugi, nun PANGERAN, émut ayeuna kumaha sim kuring geus hirup di payuneun Gusti kalayan satia jeung ku hate anu sampurna, sarta geus ngalampahkeun naon anu hade dina paningal Gusti.” Tuluy Hiskia ceurik pisan. Kajadian, saméméh Yesaya kaluar nepi ka buruan tengah, timbalan PANGERAN sumping ka anjeunna, saur-Na, “Balik deui, sarta béjakeun ka Hiskia, pamingpin umat Kami, kieu timbalan PANGERAN, Allah Daud karuhun maneh: Kami geus ngadangu paneda maneh, Kami geus ningali cimata maneh; tengetan, Kami baris nyageurkeun maneh; dina poé katilu maneh bakal naék ka Bait PANGERAN. Jeung kana umur maneh ku Kami bakal ditambahan lima welas taun; sarta maneh jeung ieu kota ku Kami bakal dileupaskeun tina panangan raja Asyur; jeung ieu kota ku Kami bakal dibélaan ku lantaran diri Kami sorangan, jeung ku lantaran Daud abdi

Kami.” Tuluy Yesaya ngadawuh, “Candak sakapal buah ara.” Tuluy maranéhna nyandakna sarta nerapkeun kana bisul éta, tuluy anjeunna cageur. Sarta Hiskia ngadawuh ka Yesaya, “Naon tandana yén PANGERAN bakal nyageurkeun kaula, sarta yén kaula bakal naék ka Bait PANGERAN dina poé katilu?” Jeung Yesaya ngawaler, “Ieu tandana ti PANGERAN pikeun maneh, yén PANGERAN baris ngalaksanakeun hal anu geus diucapkeun-Na: naha kalangkang téh rék maju sapuluh undakan, atawa mundur sapuluh undakan?” Hiskia ngawaler, “Gampil pikeun kalangkang turun sapuluh undakan; henteu, mending kalangkang balik mundur sapuluh undakan.” Tuluy Yesaya nabi sasambat ka PANGERAN; sarta Anjeunna ngabalikeun kalangkang sapuluh undakan ka tukang, anu saméméhna geus turun dina undakan Ahas. Dina waktos éta Berodakbaladan putra Baladan, raja Babul, ngirim serat-serat jeung hiji pangbébén ka Hiskia, sabab anjeunna geus ngadangu yén Hiskia kungsi gering. Jeung Hiskia ngaregepkeun maranéhna, sarta mintonkeun ka maranéhna sakabéh tempat barang-barangna anu mulya, pérak, emas, rempah-rempah, minyak wangi anu adi, sakabéh gedong pakarangna, jeung sagala anu kapanggih dina gudang harta banda na; teu aya nanaon di imahna, atawa dina sakabéh kakawasaanana, anu henteu dipintonkeun ku Hiskia ka maranéhna. Tuluy nabi Yesaya sumping ka raja Hiskia, sarta ngadawuh ka anjeunna, “Naon ceuk jalma-jalma éta? Jeung ti mana maranéhna datang ka maneh?” Hiskia ngawaler, “Maranéhna datang ti nagri anu jauh, nyaéta ti Babul.” Anjeunna ngadawuh deui, “Naon anu geus maranéhna tingali di imah maneh?” Hiskia ngawaler, “Sagala anu aya di imah kaula geus ku maranéhna ditingali; teu aya nanaon di antara harta banda kaula anu henteu ku kaula dipintonkeun ka maranéhna.” Tuluy Yesaya ngadawuh ka Hiskia, “Dangukeun timbalan PANGERAN. Tengetan, bakal datang poé-poé, yén sagala anu aya di imah maneh, jeung naon anu ku karuhun maneh geus disimpen nepi ka poé ieu, bakal diangkut ka Babul; moal aya anu kari, timbalan PANGERAN. Jeung tina anak-anak maneh anu bakal medal ti maneh, anu bakal dilahirkeun ku maneh, maranéhna bakal dicandak; sarta maranéhna bakal jadi sida-sida di karaton raja Babul.” Tuluy Hiskia ngadawuh ka Yesaya, “Saé timbalan PANGERAN anu geus ku maneh diucapkeun.” Saur anjeunna, “Naha henteu saé, lamun karapihan jeung kayaktian aya dina mangsa kaula?” Jeung sesa kalakuan Hiskia, jeung sakabéh kakawasaanana, jeung kumaha anjeunna nyieun balong jeung saluran cai, sarta mawa cai asup ka kota, naha éta henteu kaserat dina kitab babad para raja Yuda? Tuluy Hiskia tilem jeung karuhunna; sarta Menase putrana maréntah gaganti anjeunna. 2 Raja-raja 20:1–21.

Ayat salajengna nyebutkeun:

Manasyeh yuswana dua welas taun nalika wiwit jumeneng ratu, lan jumeneng ratu ana ing Yerusalem limang puluh lima taun suwéné. Déné asmane biyungé yaiku Hefzibah. 2 Raja-raja 21:1.

Naon nu bakal kajadian lamun raja Hiskia narima pangersa PANGERAN, tuluy saukur ngabebeulah imahna sarta maot? Anjeunna dipaparin lima belas taun tambahan, sarta tilu taun ti harita lahirlah Manasye anu jahat. Naon nu bakal kajadian dina taun 1856, lamun Adventisme narima peralihan ti Filadelfia ka Laodikia, ngabebeulah imahna, sarta ngantunkeun kaleresan-kaleresan dasar William Miller tetep gembleng? Jigana urang moal kungsi nyaho jawaban kana patalékan éta, tapi nu ku urang dipikanyaho nyaéta yén “Daniel netepkeun dina haténa yén anjeunna moal ngotorkeun dirina ku bagian kadaharan raja, atawa ku anggur anu

diinum ku anjeunna.”

Urang bakal neruskeun Daniel pasal hiji dina artikel salajengna.